

Trieu Phu Bat Nac Dó

Chức xe Mercedes năm 2000 màu trắng lốm đốm trong bóng râm của một cơn mưa hè tam tá. Những hạt mưa rơi trên kính phát ra những tiếng "bup, bup" cỡ nhỏ muốn phá vỡ tâm kính để chui tọt vào xe. Năm lại chiếc xe Mercedes này là một người đàn ông tuổi trạc cô 35, đang vấp chổng chác, an mắc tở tẻ. Người này chính là bác sĩ Thanh, hiện đang công tác tại bệnh viện Calgary Hospital Medical Center trong vùng Calgary, Alberta. Thanh là một bác sĩ gia đình và lại còn là một bác sĩ chuyên về sản phụ nổi tiếng của vùng Calgary. Thanh lái xe đến California để thăm một người bạn nhân dịp đang nghỉ phép một tuần. Mưa vẫn rơi tam tá, khuôn mặt Thanh trở nên căng thẳng và hồi lo. Thanh hồi lo là vì trời đang mưa lớn quá, năm nay không biết Thanh có trở về nghỉ khách sạn nào nữa để trú không. Trời càng khuya và những hạt mưa càng nhỏ như hạt hôn. Năm xa giờ này nữa vang bóng xe chạy. Có lẽ vì mưa lớn, hệ thống năm nghỉ hình nhỏ cũng không làm việc. Năm xa tôi nhớ mớ, trong năm tôi chỉ thấy rõ nhất là ánh sáng tờ ngon năm pha của Thanh phát ra chiếu rọi sang cả một vùng. Xe bang bang trên con đường nhả, hai mắt của Thanh ngo lao liên tục nghỉ vì trời tối thế này thì rất dễ gây tai nạn. Năm một quang nữa thì Thanh chợt năm thấy một bóng năm lớn xuất hiện cũng chiếu vào mình. Tôi gan hôn nữa thì Thanh môi phát hiện ra vật năm lu lu lúc này chính là một chiếc xe Mercedes màu năm. Lùi cui bên cạnh là một người đàn bà tuổi trạc 40 năm có gang tìm ra nguyên do tại sao chiếc xe quý quai không chòu tiếp tục chạy. Thanh thoáng thấy đang vấp của người đàn bà trong cô ve là người châu Á, có thể là người Việt nam của mình làm.

Thanh đồng lại ke bên ngoài hẳn ba đảm dãi trong mỗa hãng lui cui sũa xe. Thoang thay cơ ngồì ngồng xe lại ke bên nạng, nạng nẵm hoang voi ne sang mốt bên. Những nạng nhìn ky ngồì hẳn ông bỗc ra tở trong chiếc xe Mercedes màu trang ay thì mỗì thay anh ta trong cơ ve là mốt ngồì hẳn ông Việt Nam, khuôn mặt nốc hàu, thân hình trong vạm vồ, an mac rat lờc sỗ. Chang găt nẵu nhe chào nạng và hỏi:- Thỗ chồ, cơ phải chồ là ngồì Việt nam không? Tôi trong cơ ve giống lam. Chang hay tôi cơ the giúp gì nốc cho chồ không? Xe chồ bỏ tăt may a? Ngồì hẳn ba cũng găt nẵu nhe chào chang, khe nẵp:- Đa phải, tôi là ngồì Việt nam. Anh nỏan trung lam. Xe tôi nẵng chạy nỏt nhiên bỏ tăt may. Tôi không biet sũa may mợc, không biet lam gì hỏn là mỗ mỗ tam bay này giỗ trong côn mỗa quý quai này. Tôi tính gỏì cho xe lại keo những nĩ en thoai đi nẵng của tôi nẵ hết pín. Anh cơ the xem giùm tí không?- Nốc chồ, chồ cho tôi thỗ tí, tôi cũng không ranh may mợc cái vui may mợc này. Thanh san tay ao lờn, lui cui sũa và nhe may thỗ xem nỏ cơ chồu nỏ may không. Chiếc xe thăt là chet tiet, nỏ vắn cỗ lì lì ra nỏ ma không chồu nỏ may. Thanh lác nẵu ra chieu bỏ tay, quay sang ngồì hẳn ba Thanh nỏi:- Xin lỏì chồ, tôi cũng không nốc. Hay là nha chồ ô nẵ, nhe tôi nỏa ve giùm nhe! Tôi cũng không cơ ban ron gỏì cho lam. Và lại trỏi mỗa to the này, chồ nẵng mại nẵy de bỏ bệnh lam.

Suy nghĩ một hồi, cô nên kể cho một người bạn ông là một cô ve nhà giam không, người bạn bà gặp lâu năm:- Rồi. Cam ơn anh, vậy xin làm phiền anh, nhà tôi cách đây cũng còn nữa tiếng đồng hồ nữa thôi. Tôi sẽ chờ ở đây cho anh tới. - Vậy xin mời chờ vào xe tôi. Chờ ở cửa xe cẩn thận và nhớ ký hiệu niêm này, ngay mai chờ có thể gọi xe cầu vồng sửa. Thanh mở cửa rồi người bạn bà vào trong xong Thanh đóng cửa lại. Thanh cúi đầu chào xe. Người bạn bà sau khi lên xe, tay chân run cầm cập vì đã chờ lâu trong cơn mưa tầm tã. Người bạn bà thở dài. Thanh biết cô lẻ lợn cô lẻ lợn bà nhiệm cảm mạo do chờ lâu trong mưa. Thanh an ủi và bắt chuyện:- Cô lẻ lợn tại chờ lâu trong cơn mưa lớn thế này. Chờ bà cảm rồi, không sao đâu. À, tôi tên Thanh, bác số Thanh. Tôi sống tại Canada và sang đây thăm một người bạn. Bà nghĩ hay chờ tên gì và làm gì có thể cho tôi biết được chăng? Rồi cho hết thở, nàng vội trả lời Thanh:- Tôi tên Hồng, tôi không làm gì cả. Hiện tại tôi sống một mình. - Chờ sống một mình à? Thế gia đình chờ đâu? Hồng nhíu mày mắt mờ huyền nằm chiu nhỏ nhỏ lại đó vàng xỏ, nàng kể:- Tôi được cha mẹ lo lót cho sang Mỹ lúc tôi 20 tuổi. Trong suốt bao năm nay tôi vừa đi học vừa đi làm. Rồi tôi cũng vất vả ghe làm.

- Àt xì ...! Đồng một chut ñe ãt xì, Hồng tiếp:- Cho ñen một ngày nò, ông chủ của hàng tôi là một triệu phú ñe y ñien tôi và côi tôi ve lam vô. Chung tôi ñã ô ñi 10 năm nay nhồng chừa cô con, chong tôi là một ngòoi giàu có. Không may là chong tôi ñã chet cách nay 5 năm trong một vụ tai nạn. Tôi thừa hưởng cả gia tài và số tiền bảo hiểm của ông ăy. Hiện tại tôi không phải làm việc gì cả vì số tiền gửi ngân hàng của tôi cũng ñủ cho tôi sống trọn kiếp này. Hôm nay xui quá, tôi mới ñi vui tròng ve thì bị một trận mưa lôn the nay lam cho cả thân hình tôi ôôt nhep the nay. Xe chạy khá lâu, ñồng ñi ñien nha Hồng bay giô hiện ra khá rộng và ñồng nhô quanh ñây rất ít cò nha, thấp thoáng Thanh phát hiện ra cò một toa biêt thờ rộng lôn. Hồng chỉ tay ve hồng ăy bảo:- Ñó chính là nha tôi, sắp tới rồi, ănh chạy chậm lại tí! Xe dỏ ng lại tròng cong một ngòoi biêt thờ rộng lôn. Một ngòoi biêt thờ lôn uy nghi, trong that ñẹp qua Thanh tham ngó. Hồng bước ra khỏi xe tở mô cong và mới Thanh lại xe vào trong. Xe Thanh vào tới trong sân, Thanh bước ra khỏi xe ñi theo Hồng vào trong. Chôt Thanh ñe y thay dạng ñi của Hồng lao chao nhô ngòoi say rồu, nang cò le sắp ñi không vững nữa. Thanh vội tiến tới, ñặt tay vông sang ngòoi Hồng, nhe ñi nang va hỏi:- Chò cô sao không? Chuyện gì vậy?

Nhìn sắc mặt trong nệm khuya của Hồng, theo cặp mắt chuyên nghiệp của Thanh thì Hồng nhỏ nhắn trung gió. Sô nhẹ vào trán Hồng, Thanh bóng cam nham no hình nhỏ lạnh ngắt. Phái rồi, Hồng chắc chắn là bờ trung gió rồi. Thanh vội ôm tròn lấy cái thân thể ngọc ngà của Hồng bồng bồng lên và rồi thoan thoát vào phía trong nhà. Lấy xau chìa khóa trên tay Hồng, Thanh tra tổng chìa vào cánh cửa cái nề mờ. Cánh cửa bật mở, Thanh xóc vội Hồng vào bên trong, mang thang Hồng lên phía trên lầu mà Thanh biết rồi thông là phòng của chủ nhân. Nhảy nhẹ cánh cửa vào, Tung lật Hồng trên chính chiếc giường của Hồng. Là một bác sĩ chuyên nghiệp, thanh ra Thanh không lung tung trỗi một tình thế thế này. Thanh tìm thấy ô trong học tu của Hồng là thuốc Tylenol, lấy cho nàng uống 1 viên. Trong tay Thanh hiện không có dụng cụ y khoa gì cả, Thanh đành phải du lịch chờ cô phải làm việc nữa mà mang theo các vật ấy làm gì. Thanh nhanh áp dụng một phương pháp cơ truyền mà đã sơ dân tộc Việt nam chuyên dùng mỗi khi có người nhà bệnh. Nó chính là "Cao gió". Những Thanh chốt ngõ nên phải chờ ao Hồng ra nên mà cao thì Thanh hơi ngại. Những cầu người là việc quan trọng không thể trễ nãi. Thanh nghĩ nếu Hồng biết rồi chắc hẳn ao nàng nên cao gió nên cầu nàng chắc không nên nói trách móc. Thanh nhẹ nhẹ, hai tay cô tổng chiếc cúc trên áo Hồng ra. Vừa cô Thanh vừa nên y kỳ thật kỳ Hồng đôi anh nên sang trọng. Thanh thốt lên khẽ "Hồng đẹp thật". Nùng thế Hồng đẹp thật. Hồng vẫn còn xinh đẹp trong ô cái tuổi 40 mà nếu so sánh với các người đàn bà khác thì Hồng cổ vẫn còn nhỏ cơ gái 20. Nhiều rồi cũng dễ hiểu vì Hồng lâu lắm rồi, nàng không phải lo lắng gì cả, nàng lại dùng các mỹ phẩm cao cấp nên trang điểm.

Thanh đồng tai lại hai mắt chàng nhìn kỹ khuôn mặt Hồng. Nàng đẹp quá! Gông mặt trái xoan, đôi mắt nàng nham nhien, hai hàng mi cong cong khép lại đôi mắt may phùng. Hồng trong môi đẹp và dễ thương lắm sao. Nói mỗi nàng kẻ hình trái tim, ối ối mỗi anh nào xinh quá. Thanh giơ tay nhẹ khẽ vuốt má Hồng một cái. Mà nàng thật mềm, những vẫn còn lạnh. Thanh cúi nhẹ hơn lên mà Hồng một cái "lắm quen". Lúc bấy giờ các cúc áo trên chiếc áo dạ vũ của Hồng đã rồi chốt bật ra. Hai mắt Thanh chuyên lẽ về vùng ngực nàng nhỏ cao của Hồng. Ô cái tuổi này mà đôi như hoa của nàng vẫn còn nhỏ cao và phải nói là bờ. Hai trái nào tiền của Hồng bờ nhỏ hai trái bờ. Thanh thờ man mẽ hai bàn tay mình vào trên hai vú của Hồng. Thanh khẽ nhẹ nhẹ bop 2 cái vú căng căng này sặc sùng. Thanh nên y thay tim của Hồng giờ có vẻ đập nhẹ nhẹ, hơi thô nàng nhẹ nhẹ và nhỏ thế mỗi khi nàng hít thở thì 2 trái nào tiền cũng theo nhịp ấy mà lên xuống nhìn rất mê hơn. Thanh man mẽ nhẹ hai tay trên thân thể của Hồng. Rồi nhỏ chốt nên phải cao gió cho Hồng, Thanh tuột vội cái áo dạ vũ của Hồng ra khỏi thân thể nàng. Bấy giờ Hồng chỉ còn lại mỗi cái quần lót dính lại trên khu vực cam "sô" của nàng ông. Xoay Hồng nằm sấp, Thanh lấy ra trong túi áo chai dầu nóng và bông 1 dollar. Thoa dầu nhẹ nhẹ trên lưng của Hồng, hai tay Thanh nhỏ man mẽ, những ngón tay Thanh thật tuyệt diệu lắm sao, nó chạy dài trên lưng Hồng nhuyển nhuyển nhỏ một người nhạc sĩ nên chơi đàn piano. Rồi Thanh dùng bông 1 dollar quào trên lưng Hồng. Phương pháp này thật linh nghiệm, tổng lan rồi nói lên dài theo hông cao của Thanh. Tay Thanh di chuyển tới đâu thì lan rồi xuất hiện ở đó.

Mà phải nói là bác sĩ Thanh mất tay. Cao một hồi Thanh nên y thay Hồng khẽ cô bông. Đồng nhỏ Hồng bấy giờ đã biết Thanh đang làm gì mình. Những nàng vẫn nên yên nhỏ thế, nàng đang có tận hồng phương pháp cao gió môi mê này. Rồi nhỏ Thanh cũng nhận ra là Hồng đã dần dần lại sau một hồi cao gió và sơ trợ giúp của thuốc. Hồng khẽ quay đầu lại nhìn Thanh và mỉm cười. Hát mô tóc dài sang một bên, giờ mặt nàng đã lấy lại hồng hào. Chàng nhìn Thanh càng si mê. Thanh ừ ừ:- Xin lỗi Hồng, tôi ...tôitôi không biết cách nào hữu hiệu nhất hơn cách này.- Không sao đâu! Thật ra tôi phải cảm ơn anh nhiều lắm, không có anh giúp rồi chắc tôi có thể trung gió bờ chết rồi. Hai tay Thanh lúc bấy giờ vẫn nên yên trên lưng của Hồng. Thanh không nói bừa. Thanh nói:- Hồng đẹp thật. Trong cuộc đời tôi chưa thấy ai đẹp nhỏ Hồng. Hồng xoay cái thân hình lên hồng về phía Thanh. Hồng ngồi dậy, 2 trái nào tiền giờ quay sang về hồng Thanh. Hồng nhẹ nhẹ kéo cơ Thanh lại gần, nàng hơn lên mà Thanh một nụ hôn, nói:- Em cảm ơn anh. Cảm ơn anh trong lúc thế này. Lôi nói dịu ngọt thêm vào đôi mắt đã tình nhìn sang vào cặp mắt Thanh nhỏ thôi mien làm cho Thanh trở nên man dại, Thanh không còn có thể nghĩ gì cả. Hồng lột bỏ tất cả áo quần của Thanh ra quang sang một bên. Thanh bấy giờ trần truồng nhỏ nhong. Con của Thanh giờ vốn sang hồng chào cô.

Thanh ôm công Hồng trong vòng tay, xiết chặt nàng Thanh hơn lên bờ mỗi anh nào, cái lồi Thanh nhỏ còn rần, bờ bờ tở vào trong miệng của Hồng ra tìm lồi nàng. Lồi gặp lồi quan quýt nhau nhỏ 2 con rần quan nhau. Hờ say sưa nút lồi nhau. Thanh thả nhẹ hai tay, tay Thanh lật nhẹ lên hai trái nào tiền san công của Hồng mà xoa, mà bop. Thanh nên ngửa Hồng ra giường, hai tay chàng man mẽ rồi lại vỗ bop vú nàng. Nói tay nên nghe xoa nan làm cho Hồng cảm thấy sung sướng vô cùng. Thanh thế lồi liếm khắp mặt Hồng, rồi dần dần lên khắp thân thể nàng. Lồi Thanh chạy dài nên vú Hồng, nó ra ra xung quanh. Thanh nhanh lồi qua lại xung quanh đầu vú của Hồng, Thanh nhỏ cảm thấy vú Hồng liếm ngon lắm. Rồi Thanh vút đầu xuống nút vú Hồng. Thanh nút say mê trong khi tay kia còn đang làm nhiệm vụ "tao phe" cho Hồng. Tay Thanh di chuyển bờ bờ trên người Hồng, 5 ngón tay nhỏ nam còn rần thì nhau bờ lên bờ xuống trên thân thể Hồng. Ngón tay Thanh di chuyển nên đầu thì Hồng nhỏ cảm thấy trong người có nam còn sâu di chuyển nên ấy.

Sung sông Hông hai tay voi lay nhau của Thanh voi voi chắc là cho bột "phe". Thanh bỏ voi trí nui rồi và lui về nhanh trăn tại miền sông bang sông Cầu Long. Hai tay Thanh tuốt luôn cái quan lột móng dính con sót lại trên thân thể nàng. Một vùng có thiên nhiên, bát ngát hiện ra trước mắt Thanh. Nóng có thay vì xanh thì nó hiện nhanh nhờ gió mùa. Những sông long quan quan nam im trên lon nàng trong thất đại thông lam sao. Thanh nữa tay lật nhẹ trên bờ cỏ và voi voi, Thanh vuốt thất nhẹ lên bờ cỏ nhờ trời men, nhờ thân thông. Vạch bờ cỏ ra thì Thanh phát hiện một hàng sông ăn sâu tuốt vào trong. Thanh thử dùng một tay bành hai mẹp lon Hông ra, con tay kia hai ngón chum lại và đẩy tụt vào trong.

Thân hình Hông rung nhẹ, có lẽ vì sông. Hai ngón tay Thanh tiếp tục bị dấn vào trong lon nàng. Thanh móc móc hai bên, thì ra phía bên trong thất là trôn tru lam. Thanh di chuyển hai ngón tay, thọc ra thọc vào trong lon của Hông. Thanh móc, kéo, rờ nhẹ nhẹ lam cho Hông uốn eo giống nhờ con rắn. Hông ren lên khe khẽ "Ồ ồ ồ ...sông qua! Anh bu lon em rồi anh, em nóng quá rồi!" Thanh gạt máu, chàng rút hai ngón tay dính máu nhớt bên trong lon của Hông ra khỏi lon nàng. Thanh cúi đầu xuống gần lon Hông, hai tay chàng có bánh rong hàng Hông ra, bỗng Thanh le ra có cho dài hết sức. Lỗi Thanh quết tờ dôi lại lật lên tới tận lon Hông. Hông sông qua ren lên ở hồ trong miệng. Hai tay nàng tờ xoa vu, nàng nắn, bóp, nhồi hai cái vú của mình. Phía bên dưới, Thanh bày giờ nữa cho lỗi chàng nữa sâu vào trong lon Hông. Lỗi Thanh ban máu con nữa nhẹ nhẹ, thanh tờ cùng có sát lỗi tạo cho Hông cảm giác ngứa mê kỳ diệu. Riêng Thanh, chàng cảm thấy đông nhờ bu lon thất ngon lam. Lỗi Thanh tiếp tục bị sát vào trong, nó liếm qua, liếm lại thanh tờ cùng, rồi nó bong dãn lại một nơi có một chỗ nhỏ nhờ nhờ nóng nữa. Là một bác sĩ sản khoa, Thanh biết chắc chắn nơi này chính là mau chốt lam cho người đàn bà sông nhất. Hai môi Thanh kẹp nhẹ lấy hot le của Hông và nút. Hông ren lên "a a ...a ..chết em rồi ...sông qua anh ôi ...ồ ồ ồ ...sông qua". Thanh nút rồi nhả ra, rồi lại nút lam cho Hông nhờ sông cương dài. Nha không có ai nên Hông ren la thoải mái mà không để ý chi cả. Bày giờ thì Thanh chuyển chiến thuật "nhanh nhanh rút le". Lỗi Thanh liếm lên liếm xuống cái hot le của Hông. Hông ren lên man dại, khoái cảm cực rồi, một dòng nước hơi hơi chảy ra từ trong lon Hông. Thanh le lỗi liếm voi, nó man man sao ấy những ngón voi cùng. Biết Hông nữa ra nước chắc chắn là nàng sông lam. Thanh trôn người lên, ngồi chồm hóm trên mặt Hông, các Thanh dài le te thông xuống miệng nàng, Thanh bảo:- Hông bu các anh nha. - Ồ Nồi xong Hông cảm các Thanh bị vào miệng nhai ngấu nghiến. Nơi nhai thì không phải nhai mà Hông cảm các Thanh bị vào miệng súc ra súc vào, Hông bu các Thanh trong say mê và khoái cảm. Lỗi Hông chà qua chà lại máu tờ của Thanh lam chàng re lên "U uuu ...u ...sông ...sông...sông lam. ... nữa rồi em!" Trước kia con xổng chửi với tôi bày giờ thì hình nhờ hơi quen rạo mà gọi nhau là "anh" và "em". Các Thanh nữa cũng, lại càng cũng thêm sau một hơi nữa Hông bu các. Hông bảo Thanh:- Chôi em rồi anh, em nóng lam. Em thêm con các của anh lam rồi. Nhét vào le rồi anh. Thanh lui xuống bên dưới, tay cầm con các bỏ và dài nhét vào lon Hông một cái ot. Hông ren lên sung sông. Thanh nam ráp xuống người Hông, thân thể chàng nữa lên cả 2 trái nữa tiến càng cũng. Thanh lon hai tay xuống dưới nách của Hông, ngón tay bấu vào vai Hông và chồm lại. Hai chàng bên dưới này lên thì hai tay Thanh ghì hai ba vai Hông xuống. Thanh muốn ăn sát con các của mình vào tận trong lon của Hông nên Thanh thúc rất mạnh. Các Thanh dài, nắn sâu từng tờ thanh tờ cùng của Hông lam nàng sông chết rồi nữa. Không riêng vì Hông mà Thanh cũng sông tốt rồi. Thanh rang nắn và nắn, nước nhờn trong lon Hông tiết ra lam cho lon nàng và các Thanh có sát để dãn hơn. Thanh hồng chỉ có này sát hơn nữa. Hơ sông qua ren thét lên vang cả nha.

Chôi kiểu này xe bị chặn, Thanh nghiêng người ôm theo Hông, Thanh giờ thót nghiêng. Với thế này Thanh phải hay cái móng lên nhiều hơn trước. Chán kiểu ấy, Thanh xoay người nam ngửa và Hông giờ leo lên trên mình của Thanh ngồi. Hông giờ chat con các Thanh trong tay và tờ từ hai lon nàng xuống. Nham trung vì trí niệm, chốt Hông thả nguyên cả người của nàng xuống con các của Thanh. Thanh ru lên một tiếng sung sông! Hông phía trên nhom lên nhom xuống trên con các của Thanh, con Thanh thì tờ dôi hay lên mỗi khi lon Hông nữa xuống. Thế này lam cho các Thanh và Hông con sát hơn. Hông thét lên sung sông, nàng càng tiếp di chuyển mau và le hơn nữa. Nước khí Hông ra càng nhiều, các lon có nhau tạo ra tiếng "ốp ộp" nghe hay hay. Thanh lại rồi thế, lần này Hông nam bên dưới, một chân nàng gác lên vai Thanh. Con Thanh thì ngồi trên hai nữa gối, các Thanh nắn thang vào lon Hông. Hông thon nữa nghiêng những sung sông. Nhờ các Thanh dài nên xôi kiểu này Hông ren bao hơn trước. Hông ren rờ rờ nhờ nhờ ta cat tiết nắn chào vậy. Thanh nắn mạnh thật mạnh vào, hai tay Thanh ôm cũng chân Hông nắn và nắn. Các Thanh thút ra thút vào le thất le, rồi bỗng Thanh nắn một cái thật mạnh cuối cùng và dừng lại trong khi con các Thanh vào sát nút trong lon Hông. Tinh khí Thanh ban ra dãn dãn trong lon Hông. Hông sung sông tận hưởng một dòng khí ấm và chạm vào thanh tờ cùng, mặt nàng nham nghiến, môi nàng bầm lại. Hông nằm ở trên mây, hai mắt Thanh cũng nham. Thanh buông người, ngả rồi nam nữa lên Hông. Nước một lát, cả hai cùng ngồi đây nhìn nhau mà cười. Thanh hỏi:- Em có sông không? Anh sông lam.

- Da sồng. Em sồng lam. Cam ôn anh cho em cam giac nay. Tran truong nhô the, hơ om nhau. Hông hỏi Thanh: - Anh có gia đình chưa? - Chưa, anh là một bác sĩ và con nít thân - Thanh nói đôi.- Vậy anh có muốn ở đây cùng sống với em không? - Anh thích lắm, những nơi anh con phải về lo thu xếp, anh con có việc làm mà. - Da, anh về thu xếp rồi nhô lên đây sớm với em, em chờ. Thật ra Thanh đã có gia đình và có 1 con. Con Thanh nam này cũng 10 tuổi rồi. Thanh không muốn nói số thật vì Thanh sợ vô tình và dấy dờ vào cái vui này, gia đình chàng có lẽ vì nỗi mà sẽ nỗi vô tận nát. Trong nhà Thanh, chàng nghĩ đây chỉ là cuộc chơi qua đêm, một nỗi lý tưởng mà trong lúc này du lịch chàng may mắn gặp nỗi. - Vậy anh sẽ ở đây suốt cả tuần này nhé! Em sẽ nhớ anh nỗi tôi các vui tròng và các chơi mà anh chờ bao giờ nỗi tôi.

---oOo---

The là Thanh ở lại nhà Hông gần cả một tuần. Trong những ngày tháng ấy, Hông đặt Thanh nỗi khắp các vui tròng nỗi tiếng tại California, nàng đặt Thanh nỗi những chơi danh cho các tầng lớp quý phái, quyền quý. Thanh nỗi nô mê khi nỗi cạnh Hông. Bao nhiêu cặp mắt nỗi nhìn Thanh bằng nỗi mắt kính nỗi, vì họ Thanh này nỗi chung Hông và Hông là một triệu phú. Có lẽ Hông là một người giàu ba trong những người giàu nỗi những người giàu ba thành công nhất tại nỗi Mỹ vì Hông có của cải và luôn cả nỗi vợ trong xa xỉ.

Những ngày sống bên Hông, Thanh thật là thoải mái, Thanh con nỗi làm tình với nàng suốt cả buổi tối. Những buổi tối khi Thanh con nỗi, những tiếng reo, tiếng thét vang dậy cả ngôi biệt thự, thế mà không có mấy ai hay nỗi đây là một cõi thiên thai của một cặp trai gái rất ồng tình, hợp ý làm tình ngày đêm.

---oOo---

Thanh chia tay với Hông, cả hai ghen ngao. Có lẽ với Hông thì nàng đã thông Thanh thật số, những có lẽ với Thanh thì chỉ là một cuộc chơi qua đêm hay qua ngày, qua tuần. Thanh không muốn rắc rối về sau nên nỗi cho Hông cái nỗi chỉ của một người bạn cùng tên Thanh sống tại Calgary mà chàng biết rất rõ. Thanh hứa cho qua loa là sẽ quay lại cùng Hông nỗi sống tiếp những chuỗi ngày con lại. Và rồi họ chia tay....

---oOo---

Trở về Calgary nỗi 1 tuần, Thanh lo có dấu hiệu chuyển tình riêng nỗi của chàng và Hông, có lẽ cùng chàng ai biết. Thanh này nỗi sạch thì tiếng chuông nỗi reo: - Alo, tôi Thanh nghe đây, xin lỗi là ai bên kia? - Thanhtao Thanh này, tao trung thành rồi. Tội nhiên hôm nay có một ông luật sư lại nhà kiểm tao và nói có một người giàu ba tên Trần Thọ Thu Hông sống tại California qua nỗi và nỗi toàn bộ tài sản cho tao. Tao trở thành triệu phú rồi may a ! Thanh tay chân rung rỗi, buồn với ông nghe xuống. Chàng này có biết người Triệu phú kia này là ra là chàng chờ này phải thang bạn của chàng ... bên kia nỗi dấy và con nghe tiếng gọi nhỏ nhỏ "Thanh ... Thanhmay làm sao thế? Thanh ... Thanh ..."

Hết

Calgary, November 5, 2000

Ky Phong